

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6074/2023
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Јоксимовић Брашић адвокат из ..., против тужених ЈП „Електропривреда Србије“ Огранак ЕПС „Снабдевање“ Београд и „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Тамара Рамач адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4072/22 од 25.08.2022. године, у седници одржаној 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4072/22 од 25.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4072/22 од 25.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 4072/22 од 25.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 549/19 од 23.12.2021. године којом је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му солидарно омогуће несметано коришћење електричне енергије тако што ће прикључити искључени довод електричне енергије на стану тужиоца који се налази у Крагујевцу, у улици ... бр. .. стан бр. ..., на првом спрату, на бројило број ..., ЕД број ... и обавезан тужилац да туженом „Електродистрибуција Србије“ Огранак „Електродистрибуција Крагујевац“ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног са предлогом да се о истој одлучи у складу са одредбом члана 404. ЗПП због потребе да се размотре

правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и потреба за новим тумачењем права.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом а која је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) (став 1) а о дозвољености и основаности ревизије из става 1. истог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија (став 2.).

Правноснажном пресудом применом материјалног права из Закона о енергетици („Службени гласник РС“ бр. 145/14) и Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом („Службени гласник РС“ бр. 73/13, 91/18), важећих у време насталих догађаја 05.11.2015. године, односно 15.12.2017. године и применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП одбијен је као неоснован тужбени захтев да тужени омогуће тужиоцу несметано коришћење електричне енергије тако што ће прикључити искључени довод електричне енергије на стану тужиоца прикључењем електричног бројила јер је искључење вршено у свему у складу са цитираним прописима а тужилац у време када је обустављена испорука електричне енергије није пружио доказ да је власник објекта који се преко тог бројила снабдевао електричном енергијом јер је претходни власник, чији је тужилац тестаментални наследник, преминула а њена оставина расправљена тек након обуставе испоруке електричне енергије. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова Врховни суд је оценио да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права као ни потребе разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Разлози одбијања тужбеног захтева за поновну успоставу испоруке електричне енергије засновани су на примени одговарајућих одредаба материјалног права а правилна примена права у споровима са захтевима као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Делом ревизијских навода оспорава се утврђено чињенично стање из којих разлога се посебна ревизија не може изјавити.

Са свега изнетог на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да је

против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници а ради чинидбе поднета је 22.01.2019. године а вредност предмета спора опредељена је износом од 10.000,00 динара. Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП због чега је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**